

Előfizetési árak:

Házhoz hordással vagy postán küldve:

Egész évre . . 14 ft — kr
Félévre . . 7 » — »
Negyedévre . . 3 » 50 »
Egy hónapra . . 1 » 20 »
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrényi Testvérek könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Tisza Lajos-körút 73. sz. Reitzer-fele ház, földszint, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Hirdetéseket

es nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt áron vesz föl.

Javult viszonyok.

Budapest, nov. 21.

n—. A költségvetési vita szépen, tanulságosan és aránylag gyorsan halad a képviselőházban. Nem zavarja azt a pártszenvédelemnek egy bántó, zavaró s gyűlölködésre keltő hangja sem, jelöl annak, hogy a képviselőházi pártok közt a kormányváltás folytán, s az új kormánynak államférfiai föllépése s már is bokrosan mutatkozó érdemei miatt teljesen megjavult a hangulat; a kormány s működése még az ellentétes pártok közt is közbecsülést s elismerést élvez.

De nem is lehet ez másképp s éppen az adja meg tanulságát a mostani költségvetési vitának, hogy bebizonyította, miszerint az új kormány fennállásának rövid ideje alatt már is sok ténynyel tudja bizonyítani, hogy működése párhuzamosan halad a magyar nemzet valódi érdekei teljes mérvű ápolásának kívánalmaival. Kielégíti a dinasztia hatalmi érdekeit, mely a mi erősségünk is és kielégíti s előmozdítja a magyar érdekeket, melyek ápolása a dinasztia érdeke is. S e kettős érdek egymást kielégítő szolgálata hozta létre azon enyhe, jótékony hatású légkört, melyben kivésésre jutottak a pártoskodásnak, a bizalmatlanságnak s a már-már lábrakapott reményefogyottságnak veszélyes miazmái. A magyar állam légköre biztató jó időjárásnak kedvez, mely reményeink összes virágait hasznos gyümölcsözésre hozni alkalmas.

Csak egynehányat hozunk föl a kedvező időjárást fölidéző kormányi ténykedések közül. A belügyi tárcza költségvetésének tárgyalásánál gr. Szápáry elnök-belügyminiszter egész határozottan kijelenté, hogy a közigazgatás reformjára vonatkozó törvényjavaslatok már a teljes befejezettség stádiumában vannak s hogy azokat a karácsonyi szünidő után, január hóban mindenesetre be fogja a ház elé terjeszteni. A közigazgatás reformja, mely annak államosításán, vagyis az eddig választott törvényhatósági tisztviselők állami kinevezésén alapszik, Magyarországon a jól kormányzottság összes anyagi és erkölcsi előnyeinek új aeráját nyitja meg, melyben éppen úgy meglesznek ova a magyar állam magyar nemzeti jellegének kívánalmái és érdekei, mint ahogyan megvédeni és megerősíteni fog a magyar állam polgárainak önkormányzati joga is. Az, ami a készülő törvényjavaslatokról a nyilvánosságra jutott eddig, teljesen

mege erősít bennünket ezen meggyőződésekben.

Öt van a kereskedelmi miniszter expozéja, melyben kifejti, hogy miképpen fogja leszállítani a magyar államvasutak áruszállítási tarifáját. Eddig a magas szállítási díjak szintén közrejáruhtak terményeink külföldi árának leszállításához; földmívelésünk, állattenyésztésünk s egyáltalán nyers- s ipari terményeink jó kelendőségére s a gazdát, gyárost és iparost jutalmazó voltára roppant hatással lesz ez intézkedés, valamint hogy kihuzza a gyékényt azon hazánkban még mindig tért foglaló idegen közlekedési vállalatok alól is, melyek eddig nem az ország közgazdasági érdekének hasznára, hanem éppen ennek károsítására dolgoztak.

Megemlitsük-e a közgazdasági miniszternek tárczája tárgyalásakor kifejtette közhasznú kezdeményezését az állattenyésztés emelésére, a filloxera által tönkretett nép fölsegelésére, új telepítésekre vonatkozólag? Ezek önmagukért beszélnek s az elszegényült néposztályok helyzetének javítására kedvező perspektívát nyújtanak. Említsük-e a miniszterelnöknek s Csáky közoktatásügy-miniszternek az utóbbi tárczájának tárgyalása alatti föllépését, melylyel az elkeresztelések körül kifejtett áldatlan igaztás lesújtásával megmentették a nemzetnek a vallási békét s ennek összes áldásait?

S éppen a költségvetés tárgyalása alatt jó Budapest fővárosához a kormány izenete, hogy ő felsége beleegyezett a gellérthegyi vár megszüntetésébe. E czitadella a szomorú multnak, a nemzet s fővárosa iránt akkor uralkodó bizalmatlanságnak volt szomorú emlékjele. Gr. Szápáry miniszterelnök kivívta annak megsemmisítését is. E tény is bizonyítja, hogy Szápáry kormányzása alatt a nemzet s dinasztia közti föltétlen bizalomnak még nem is sejtett gyümölcsöket hozó új korszaka nyílt meg. Gr. Szápáry kormányzásának egyik leghatásosabb emléke bizonynyal a nem létező czitadella lesz.

Találgatások. A B. H. közli a közetközű két rendbeli érdekes találgatást:

Az új honvédelmi miniszter. Megbízható forrásból hallatszik újra az a többször fölmerült hír, hogy Fekereváry Géza báró a közös hadügyminiszter állásával cseréli föl már legközelebb a honvédelmi tárczát. Utódjául Barkassy Béla tábornoki alezredest emlegetik, aki most a közös hadügyminiszterium elnöki osztályához van beosztva s a magyar delegáció előtt évek óta képviseli a hadügyminisztert. Barkassy alezredest természetesen áthelyeznék a honvédséghez.

A külügyminiszteriumból. Jól értesült politikai körökből halljuk, hogy a külügyminiszterium második osztályfőnökét Jósika Sámuel bárót, Kolozs megye volt főispánját hívták meg. Harmadik osztályfőnökké, mint már napokkal ezelőtt jelentettük, Andrassy Gyula gróf országgyűlési képviselőt fogják kinevezni.

Fölmentett főispán. A hivatalos lap legújabb száma közli a következő két királyi kéziratot:

«A belügyminiszterium vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztésére: Kubicza Pál belső titkos tanácsost Trencsén vármegye főispáni állásától, nyugdíjigényének épsegben tartásával, saját kérelmére fölmentem, s egyidejűleg Marsovszky Jenőt, Trencsén vármegye alispánját, ezen vármegye főispánjává kinevezem.

Kelt Gödöllőn, 1890-ik évi november hó 11-én.

Ferencz József, s. k.

Gr. Szápáry Gyula, s. k.

Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán: Kubicza Pál belső titkos tanácsos és főrendiházi tag nak, Trencsén vármegye főispáni állásától saját kérelmére lett fölmentése alkalmából, ezen minőségében tett sokévi hű és kitűnő szolgálatai elismerésül, Ferencz József-rendem nagykeresztjét adományozom.

Kelt Gödöllőn, 1890-ik évi november hó 15-én.

Ferencz József, s. k.

B. Orczy Béla, s. k.

— A magyar miniszterelnökről. «Szápáry Gyula gróf Magyarország élén» czim alatt Lipcsében Duckert és Humboldt kiadásában érdekes német nyelvű kötet jelent meg a könyvpiacon, nyilván azzal a rendeltetéssel, hogy a külfölddel megismertesse a magyar kormány ez időszertinti fejét, Szápáry grófot, egyaránt mint politikust és mint magánembert. A névtelen szerző feladata egyben meg volt könnyítve, hogy t. i. Szápárynak a különböző miniszteriumokban kifejtett tevékenysége révén a külföld előtt régóta jóhangzásu, nagy tiszteletnek örvendő neve van. Mindamellett a helyzet alaposnak látszó ismeretével vázolja a modern Magyarországot, s ezzel kapcsolatban azt a sokoldalú államférfiui működést, amelylyel Szápáry Gyula gr., a magyar államélet 30 év óta egyik legiradatlanabb munkása, hazájának jólétére volt és a leghelyesebb móddal, ebből a működésből logikai következtetésképpen vonja le és adja meg képét Szápáry Gyula gróf politikai egyéniségének és államférfiui képességének. Ami mindennekfölött való érdeme a szerzőnek, az, hogy történeti tárgyilagossággal végezte munkáját; Szápáry Gyula grófot nagyszabású államférfinak mondja, aki hosszú tevékenységében az államélet különböző ágaiban tudott maradandót és nagyot alkotni. Csak előnye a munkának, hogy e tényt a szerző nem a saját ítélete gyanánt tárja az olvasó elé, hanem az elébe tartott vonásokból az olvasó maga alkotja meg magának Szápáry Gyula grófról ezt az előnyös képet. A vázlat, melyet a kötet ténykedéséről nyújt, kiterjed a legújabb időkre is; ismerteti Szápáry Gyula grófnak legutóbb kifejtett tevékenységét is s ezekben kulesát adja a helyzetnek, melynek logikai következménye volt, hogy Tisza Kálmán után Szápáry Gyula gr. kapta kezébe a kormánypalczát. Jellemzően domborítja ki a szerző Szápáry egyéniségét még azzal is, hogy magát Szápáryt beszélte, közölve két beszédét: programját és beszédét a legutóbbi Kossuth-vitából. Mindezekben a kötetből a kül-

föld Szapáryt a kiegyezés, a dualizmus, a hármas szövetség és a béke rendületlen híve és védelmezője gyanánt tanulja megismerni.

A Szapáry-kormány jellemzéséből a N—t után adjuk még a következő részt:

«... A Szapáry-kormány legfigyelemre-méltóbb jellemvonásai e két rendkívül nagy horderejű szobán foglalhatók össze: szabadelvűség és reformok. Ezt a programot nemcsak a kormánypárt, hanem a mérsékelt ellenzék is tetszéssel fogadta. Ez utóbbi körülmény nagy, sokat ígérő jelentőségű. Általában véve Magyarországon a bekövetkezett új kormányalakulást nemcsak a Szapáry gróf által jelzett reformok miatt, de azért is, mert legközelebről a parlamenti pártok életében új átalakulásokat, mindenben jobbrafordulást jelez, az ország belső fejlődésében határkörnek tekintik. E könyvben előadásunk folyama kimutatta, hogy 1848. év alkotásai és 1867. év kiegyezése, mint logikai és jogi következményei egymásnak, azon két oszlopnak tekintendő, amelyeken újabb időkben Magyarország egész politikai és nemzeti fejlődéstörténete nyugszik. Csak hogy e nagy reform-periodusok még nem jutottak a szerves befejezésig, tökéletes kiépítésük a modern, egységesen megszilárdult jogállamnak értelmében még csak ezután eszközözendő. És a Szapáry-kormány az, mely az épület betetőzésére vállalkozott. Az ország ráruházta azt a nagy missziót és tényleg ettől a kormánytól reméli megoldását és befejezését a rekonstrukció nagy művének, melyre a magyar állam ezidőszert még várakozik. És a Szapáry-kormány az ország várakozásának tudatában ehhez a ráruházott misszióhoz teljes komolysággal fogott. E mellett tanuskodik az az előkészítő és bevezető tevékenység, melyet ez a kormány a belső állami és közigazgatási életben az egész vonalon fölművelhetetlen buzgósággal és legodaadóbb szorgalommal kifejt.»

Gyilkos ábránd.

Szeged, nov. 22.

Az oláhokkal a legutóbbi időkig keveset foglalkozott a kormányzó politika.

A magyar türelem és a magyar testvéri érzés úgy gondolta helyén valónak, hogy az erdélyi románok a szabadság tel-

A „SZEGEDI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Vissza.

I.

Lehunytt szemekkel merengett a vasuti kocsi puha bársony párnáján. Már órák óta így hallgatta a vonat egyhangú zakatolását s csak néha-néha tekintett körül, hogy minő vidéken haladnak át.

A gyorsvonat rettenetesen lassu mászkálást omnibusznak tetszett; sokszor úgy jött, hogy neki támaszkodjék a kocsi falának s tolja előre. Örvendett, ha egy-egy állomáson gyorsan átsiklottak; a tiz-tizenöt perces tartózkodás pedig valósággal feldühítette. Könyvét kinyitotta úgy találmra valahol s csak tartotta maga előtt. Tartotta addig, amíg egy arc halvány körvonalai nem látszottak azon a papiroson.

Egy asszonyi arc vonásai voltak; magas homlok, vékony fekete szemöldök, kék szemek, fitos orr és duzzadt, élveteg piros ajkak.

Becsapta a könyvet. S egy percze szétfoszott a csalóka kép, de aztán ismét lerajzolódott az ablak üvegére, a szalmaszín sárga függönyre — mindenüvé, amerre csak nézett.

... A szive pedig lázasán vert egyre, mennél közelebb érkezett hozzá, annál hevesebben dobogott!

II.

Kiállt a folyosóra s kidugta fejét az ablakon, nem ügyelve az intésre, amely vörös betűkkel rikított, hogy:

«Ezen kocsi ablakain
A fejet kidugni veszélyes!»

Tele tudóval szivta az úde levegőt. Szép őszi reggel volt; a rengeteg pusztá-

jes élvezetében haladjanak azon az uton, amelyen akarnak. Ne panaszozhassák föl, hogy a szabadelvű magyar állam politikai elveiről lehámlott a türelem évszázados jellege.

Nos, az oláhok mentek a maguk után, lelketlen és feltűnni akaró népzatóg kijelölte nyomokon. Ez az ut azonban mindigre távolodott a magyar állam nemzeti haladásának útjától. A fejletlen nép lelkébe az elégedetlenség izgalmait és szűk látókörü agyukba a nagy rómaiság ostoba utópiáinak mérgét csöpögtették be a néptribünök.

Ez a szegény, selejtes nép most, nagyralátó álmoktól telített fejjel azt hiszi, hogy az ő lelkében van a világ közepe s aki nem úgy tesz, amint ezek a nagyralátó álmok megkívánnák, hát az halálos ellenség, akit ha lehet, le kell verni.

Az ok, amely a folytonos oláh láрма, oláh zavargás és hazafiatlan velleitások indító okát megmagyarázza, ennek a népnek elbetegült, saját külön izgatóg által idegessé tett lelkületükben keresendő és található meg.

Az életről ez a nép úgy gondolkozik, hogy az semmi más, mint kívülről bevenni valamit és azt belsőleg konzerválni, jobban mondva elemészteni.

Nos hát iparkodik bevenni mindent, ami kezeügyébe jut és iparkodik azt elemészteni.

Bizonyságul szolgál erre egyrészt az oláhság birtok-elhódítása, másrészt a magyar elemeknek fölszivása a saját faji testébe. Mindkét irányban nagy eredménnyel működött, úgy, hogy a hegyek népe mostanában alig symbolizálható mással: mint egy éhes, hatalmasan nagy szájjal, mely megenné az egész világot, ha lehetne. Egyelőre azt eszi meg, ami közel esik hozzá. De enni és enni s a lelkükbe lopott világ-

aranyos napfényben tündöklött. Még zöld volt a táj, csak hogy olyan bágyadt, sárgás színbe játszó.

Jenő — festő volt — egészen elmerült a végtelen pusztaság nézésében. Nem gondolt semmire e pillanatban; egészen elfoglalta a szive, amelybe olyan mélyen belevesződött az asszonyarc.

Egy idő múlva valaki vállon érintette: — Kérem uraságotat, tessék a fejét behuzni, mert baja eshetik — mondta jóindulattal a kalauz.

Jenő fölrezzent s félreállt.

— Köszönöm — mondá.

Csakugyan, egynehány terebélyes fa éppen az ablak üvegét verdeste vastag ágival. Legalább is összevérezték volna az arcát, ha a pufókarcu kalauz idejekorán nem figyelmezteti.

Erre aztán elkezdett azzal beszélgetni. Elővette szivartárczáját s megkínálta egy regáliával. Elmondatta vele az egész familiája történetét; s mindezt csak azért, hogy valamivel agyonüsse az időt és csillapítsa izgatottságát.

Valahára! Nagyot füttyentett a gőzgép. Jenő elérkezett oda, ahova vágyott. Hirtelen kiugrott a kupéból s köpenyét vállára vetve, sietett a kijárat felé.

Össze-vissza lökdösött egynehány embert, aki éppen az útjába akadt, még pardont se mondott egynek se s beleugrott egy kocsi, amelyiket legelől talált.

A kocsi lovai közé csapott. Nem is kérdezte hova hajtsan; látta, hogy kevés szavu, szórakozott urral van dolga. Csak hajtott a nagy város meglehetősen tisztátalan utcáin keresztül-kasul, míg nem elérkezett egy nagy vendéglő kapujához. Ott megállította kiizzadt lovait.

— Hol vagyunk? — kérdezte Jenő.

jelentőségük tudatában elemészteni mindent s agyonölni, aki bármiben is ellene szegül akarataknak, ez a jelszó.

Hogy ez így van, mutatja a legújabb eset is, a földrai zavargás.

A lapok rövid táviratban már adtak hírt erről a zavargásról. Mi abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy hosszabban referálhatunk róla.

Naszód, nov. 20.

A hegyek mögé van elrejtve Besztercze-Naszódmegyében Földra oláh község. Lakói izmos vad oláhok, kiknek öregebbje mind katonaviselt ember, hajdani grancsár. Minapában olyan papot akartak beigtatni, aki nem nyerte meg a hívek tetszését. És éppen a beigtatás ünnepe véres zavargássá változott, melynek folyamán több emberélet esett áldozatul és számos sebesülés történt.

Földra pópája, Muresianu János meghalt. Az egyházi funkciók végzésére ideiglenesen Csonteriu Gergely segédlelkésként nevezték ki. Néhány hónappal ezelőtt Moissill gör. kath vikárius a szamosújvári püspöknek, Rotariu Onisziu nagyvebrai lelkésként ajánlotta Földra kinevezendő lelkészül.

A nép azonban az elhunyt lelkésznek még szemináriumba járó fiát kívánta papjául és a kinevezett Rotariuról hallani sem akart.

Rotariu installációja e hó 16-ikára volt kitűzve. A templomban megkezdődött a szertartás. Moissill vikárius, aki 70 éves agg, imát mondott és néhány megnyugtató szót intézett a néphez. Ezután az új pap kezdte meg funkcióját. Az oltárképek fölött függő szentképekhez fordult, hogy megcsókolja. A nép ekkor Nyámez István nyugalmazott törvényszéki ígató intésére, helyéről felugrálva, óriási zsvajban tört ki s papját vikáriusostól együtt kidobással

— A «Fehér Sas»-nál kérem — felelte a rezes orru kocsis.

— Hát én itt nem szállok le, hanem vigyen engem akár hová tíz óráig, de akkor a kereszt-utczában legyünk.

— Érttem kérem assan.

Aztán átrohantak szűk és piszkos sikátorokon, sétányokon, körutakon vegyest. Jenő úgy elnézte a nyüzsgő, forgó tömeget, palotákat, cifra és ronda házakat, hogy észre se vette, mikor a kereszt-utczába érkezett kocsija.

— Hányadik szám? — szólt hátra az atyafi a bakról.

— Tizenöt.

III.

Az egy kétemeletes, barátságos tekintetű, szürke ház volt. A kapu fölött rengeteg köroszlán tátogatta a száját, benn az udvaron terebélyes vadgesztenyefák voltak sorjában. Fialat asszony bűt az egyik földszinti ablaknál, pólyás babát tartva az ölében; valahonnan az emeletről zongorahangok hallatszottak. Úde női hang énekelte hozzá a népdalt:

«Várva várom jöttödet,
Szeretlek én tégedet...»

Jenő fölszaladt az első emeletre. A lépcsővel szemben egy nagy szárnyas ajtó volt, rajta e névjegy: özv. Halminé Györi Aranka.

A fiatal festő kopogtatott, majd megnyomta a kilincset, de az ajtó zárva maradt. Egy darabig habozott s aztán erősen meghúzta a csengettyűszínort.

Egy piros arcú szőke szobalány jött ki babos kendővel a fején.

— Ah Istenem, Jenő urfi! — kiáltotta örömmel.

fenyegette. Majd kivonult a templom elé s annak ajtaját rácsukta papjára s a községi előjárókra s halált kiáltott reájuk.

A jelen volt néhány csendőrt utját állotta a vérszomjas tömegnek; de ez kövekkel felelt. A csendőrök megsebesültek s aztán lőttek. Földre népéből 8 halva és 15 súlyosan sebesülve maradt a templom előtt. A sebesültek között 6 nő van.

Az új pap és a vikárius gyorsan elmenekültek.

Most már a nép csendes, szomorú. Minden harmadik, negyedik háznak halottja, vagy sebesültje van. A férfiak, nők hajadonfővel járnak az utcán a gyász jeléül és jajveszékelnak. Ősz férfiak, vén asszonyok keservesen sirnak az utcán.

A templom úgy néz ki, mint egy ostromlott vár. Ablakai összetörtvék, ciztermének léczes kerítését, valamint a szomszédos házak falait golyók furták át. A kerítés előtti kövezet nagy része föl van szedve, a megmaradt kövezetet vastag, száradt vér borítja, a templom előtti árokban nagy vértócsák vannak. A csendőrség részéről Miskolczy Kálmán hadbíró százados érkezett Földrára és megkezdte a kihallgatásokat. Öt-hat napig lesz mit dolgoznia. A hullákat fölboncolják. Nincs még pap, aki eltemesse őket. Nepősből, vagy valamelyik másik községből rendelnek papokat a temetésre.

Eddig a tudósítás, mely azt bizonyítja, hogy nyolcz halál és 15 életveszélyes sebesülés csak azért történt, mert az izgatók által önteltté és felfuvalkodottá tett vadnép meg volt győződve, hogy az ő kivánságát, ha lehetetlen kivánság is, istennek, embernek teljesíteni kell.

A politikai és társadalmi következtetést ebből az esetből könnyű kivonni.

— Hogy van Nina? — s egyet csipett a piros pozsgás leánycarczon a piktor.

— Hát csak megvagyunk urfi . . . A nagysága nincs itthon, még nyolcz óra után elment sétálni.

— Kivel?

A leány némi habozás után felelt:

— Egy urral.

— Fiatal? — kérdezte Jenő hevesen.

— Nem éppen. Olyan negyvenes lehet. Valami gazdag birtokos a vidékéről. A nagyságát leánykora óta ismeri, mostanában nagyon sokat van nálunk.

A férfi erősen szeme közé nézett a leánynak.

— Mondja meg igaz lelkére, — szolt végül — szeretője az az ur a maga asszonyának?

Az nyílt tekintettel hirtelen szolt.

— Nem tudom. Igazán nem. Nem szoktam leskelődni. De az urfiért megteszem, ha kell. Különbönn annyi láttam, hogy tegnapelőtt este karonfogva jöttek haza.

— Köszönöm Nina, többre nem vagyok kíváncsi — vágott közbe Jenő.

IV.

Azzal sietett le a lépcsőkön.

Lerohant az utcára. Egy pillanatig arra gondolt, hogy megvárja. Beszélnie kell vele. De ez csak egy pillanatig tartott; a másik perczen már holmi fásultság vett rajta erőt. Olyan üresnek érezte a szívét, amely még csak egy órája is telve volt édes reménységgel . . . Megpillantotta a kocsi, amelylyel jött. Arra felé sietett s odaszólt az embernek:

— Vissza a vasúthoz!

Az a lovai közé csapott szó nélkül.

V. Szöcs Géza.

Ki kell az oláhokat hatalmi nagyságuk gyilkos ábrándjaiból gyógyítani.

Ehhez a kigyógyításhoz a receptet majd a kormány írja meg.

A szomszéd.

Az új városház terve.

— Saját tudósítónktól. —

H.-M.-Vásárhely nov. 21.

Az építendő, nagyméretű városházának tervezetere kitűzött két havi határidő tudvalevőleg lejárt.

Két díj volt kitűzve. Egy hatszáz és egy 300 frtos. A két díjra 10 pályamunka érkezett be a következő jelleggel: V. J. — Vaskorszak. — Szülőváros. — Patria a. — Fönix. — H.-M.-V. — Örtorony. — Patria b. — és Körös-Tisza-Maros közepén.

A törvényhatóság a beérkezett pályamunkák megbíráására egy 30 tagú bizottságot választott, ez a bizottság pedig a saját kebeléből egy szűkebb körű s legnagyobb részben szakértőkből álló bizottságot választott.

A szakértői tanácskozás eredménye az, hogy a beérkezett pályamunkák általában véve nagyszorgalomról s lelkiismeretes pontosságról tesznek tanúságot, ámbar a kidolgozásra adott két hónapi határidő alatt, fölötte nehéz volt a feladatot megoldani.

Leggondosabb s úgy az építészeti programnak, mint az adott helyzetnek s műszaki igényeknek mindenben megfelelő munkának bizonyult a «Körös-Tisza-Maros közepén» jellegű pályamunka. Utána legtöbb figyelmet érdemel a «Patria» jellegével ellátott tervezet.

A bizottság tehát azt fogja ajánlani a törvényhatóságnak, hogy az első díjat a «Körös-Tisza-Maros közepén», a másodikat a «Patria» jeligés tervezetnek adja ki.

A legjobbnak talált pályamunka a homlokzatokat aquarell festésben és kétféle tervezetben nyújtja, A) és B) terv, mindkettő alternatív, vagyis kétféle változattal. Az A) terv költsége 194,039 frt 54 kr., ennek alternatív terve 186,250 frt; a B) terv költsége pedig 194,875 frt. Az A) terv sok kisebb-nagyobb tornyával nem mondható oly szerencsés kivitelnak, mint a B) terv homlokzata, mely arányos beosztásával, kellő méreteivel rendkívül jó benyomást tesz a szemlélőre.

Szakértők véleménye szerint ez a 600 frtra pályázó terv magának a tervezőnek belekerülhetett legalább 1000 frtjába. Ilykép tisztán ambíció szülte.

A pályázat eredménye ezek szerint a legszerencsésebbnek mondható.

Végössz ítéletet egyébként a törvényhatóság fog mondani e hó 30-án, amikor a díjat nem nyert pályázók vissza fogják kapni munkáikat.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. 21-én.

Ülés kezdete 10¹/₄ órakor.

Elnök: Péchy Tamás.

Jegyzők: Széll Akos, Esterházy Kálmán gr., Balogh Géza.

A kormány részéről jelen vannak: Szapáry Gyula gr., Csáky Albin gr., Szilágyi Dezső.

A napirend előtt felszólal az

Elnök, aki rosszalja Hock tegnapi szavait, melyeket a püspökökről mondott s tegnap nem értett meg.

Hock János, hogy ő a püspöki karról, sem egyesekről kritikát nem mondott, hanem jellemzését a miniszter nyilatkozatára alapította. És mikor amiatt a kormányparti sajtó őt megtámadta olyan durva és lovatlan modorban, amikor tudja, hogy ő mint pap, személyes elégtételt nem adhat, arról meg van a maga véleménye. (Zajos

helyeslés a baloldalon, felkiáltások: gyalázat!)

Csáky Albin gróf kötelességének tartja megjegyezni, hogy ő nem mondott egyebet a püspöki karról, mint azt, hogy csak egy ellenzete határozottan és egy nem talált benne hitelt akadályt. Csodálkozik, hogy magyarázhatja ezt úgy Hock képviselő, a mint magyarázta. (Helyeslés jobbról.)

Gajáry Ödön: A kritika gyakorlása . . . Hock: Ez nem kritika, hanem személyeskedés, gyávaság.

Gajáry: Ha azok a dolgok, melyek nem valók, joga van a képviselő urnak a sajtótörvény terén elégtételt venni. (Felkiáltások balról: Hát ez mi? Mi vagyunk, hogy így bánnak velünk? A nemzet pénzén fizetett lap! Gyalázat!)

Elnök figyelmezteti a házat, hogy a sajtó után történt támadásokat a sajtó után intézzék el, ne a házban.

Komlóssy Ferenc megtámadja a kormány eljárásának törvényességét.

Helfyvel szemben megjegyzi, hogy ő, aki behatolt a kérdésbe és dogmatikus elvekbe nem utközőnek tartja a rendeletet, bizonyon an nem is tudja, mi a dogma.

Biztosítja a házat, hogy a katolikus egyház erősebben fog harcolni, mert mentől nagyobb az elnyomás, az erőszak, annál kitartóbb lesz az egyház küzdelme.

Kéri a protestáns lelkészeket, hogy kezét fogva egymással, küzdenek a vallási indifferentizmus ellen.

Csáky Albin gr. reflektálva Komlóssy szavaira, kétszeres kötelességének tartja, hogy álláspontját védelmezze. Ha, ők a Magyar Állammal szövetségbe, már nem a mi magyar államunkkal, hanem az ő Magyar Állammal szövetségbe azt állítják, hogy ő tudva valótlanágot állított, akkor egy perczig sem szabad a Házat e hatás alatt hagyni. Nem akart indískrét lenni, de most provokálja a képviselő ur. Felolvassa tehát a primás levelét, melyet a püspöki konferencia után írt. (Felolvas egy passzust.) Ebben nincs hitelről szó.

Visszatér a mondatokra.

(Csanády: Az egész levelet szeretném hallani.)

Györfyvel szemben megjegyzi, hogy a törvényhozás azért nem tette törvénybe a büntetési szankciót, mert nem hitte, hogy a törvénynek eszméje mindenkit át ne hasson s mert tudta, hogy van az országnak felelős kormánya, aki a szankcióról intézkedhetik. Üres frázisnak tartja azt, hogy a szülöket s nem a lelkészeket kell büntetni, mert bárhová tekint a természetben, mindenütt a természeti jog határozatát látja. A természeti jog éppen az erősebb jog. — Természeti jog a gyermek neveltetése fölötti rendelkezés is, de szabad-e az apának gyermekét nem neveltetni, szabad-e őt kihozni? Ő nem bünteti a lelkész ur, mert az nem érintkezik, hanem bünteti az anyakönyvvezetőt, aki közhivatalnok s mégis az állam törvényei ellen vezet az anyakönyvet. (Helyeslés jobbról.)

Mikor ő a miniszteriumot átvette, közel kétszáz panasz volt ott s a panaszok folyton szaporodtak. — Neki nem lehetett szándéka háborút kelteni, hanem az volt a szándéka, hogy a fennlevő háborút megszüntesse. Neki most is a béke fenntartása a szándéka, azzal, hogy behozza a polgári anyakönyv vezetését, ami megszünteti a sérelmeket. Hock tragikusan festi azon szülök helyzetét, akik nem választhatnak gyermekeik vallása fölött. Hát azt felejté, hogy minő erkölcsi alapja van annak, ha egy szülő más vallásban nevelteti gyermekét? Akkor az illető apa meg van győződve, hogy az a másik vallás jobb. — De hát akkor miért nem követi ő azt a választ? Ez azt mutatja, hogy nem vallási meggyőződésből, de mellékkörülményekből akarja megváltoztatni vallását. Mellékkörülményekkel pedig a törvény nem számolhat. (Helyeslés jobbról.) A Gedeonról vett hasonlat nagyon sajtít. Ők nem sö-

tétben, de világossal mennek, nem kevesebb számban, de többségben. (Tetszés jobbról), nem trombitával és zajjal harcolnak, hanem elvekkel. (Ohó! balról. Elénk helyeslés jobbról.)

Ami Hocknak személyi megjegyzéseit illeti, igaz bizony, hogy elmondták róla, hogy Szepesben erőszakosan magyarosít, — aztán mint miniszter germanizált, ultramontan, most meg akatholikus és heretikus: kiváglott, hogy egyike sem az. Erőszakosan nem magyarosított, mert nem vezet célra, de igen is magyarosított, mert az volt elve, hogy Magyarorszában mindenkinek kell tudnia magyarul; nem germanizált, csak a törvényt hajtotta végre; hogy nem ultramontan, azt hiszi, most mindenki tudja (Derűtség jobbról), hogy akatholikus, azt senki sem hiszi, kivéve a Magyar Államot, tudniillik ismét a másik Magyar Államot. Hogy rossz taktikát követett volna, arra megjegyzi, hogy olyan taktikát, ami mást beszél és mást tesz, soha sem fog követni. (Zajos helyeslés jobbról.)

Grünwald Béla: az 1868. 53. törvény-cikk fentartását el kellene ejtenie a politikusként, ha ahhoz nagy felekezeti jogok, történeti jogok vannak kötve. De mivel a nemzet nagy tényezői e szakasz fentartását kívánják, Szíváknak erre vonatkozó határozati javaslatát teljes meggyőződéssel pártolja. A rendeletnek törvényességét szintén elismeri (Helyeslés jobbról), de Szívák határozati javaslata 1. pontjának második részét nem fogadhatja el, mert fölmerül a célszerűség kérdése s célzzerűnek nem tarthatja a rendeletet.

De csodálkozik azon, hogy a kormány, mikor polgári anyakönyvről beszél, nem mer beszélni a polgári házasságról. Ez már az igazságügyminiszterre tartoznék. A polgári házasság nemzeti politikai szempontból szükséges. A keresztény és nem keresztény közti házasság lehetetlenségének elve akadályozza a nemzeti politika kifejtését. Valaki azt kérdezte, van-e Magyarországon zsidókérdés? (Szendrey: Nagyon! Nagy derűtség.) A feszültség megvan a keresztény és a zsidó közt a társadalomban is. Ez a szellem megvan a törvényhozásban is, mely minden jogot megadott a zsidóknak; de csak a küszöbön eresztette őket de nem ereszt be a keresztény családi szentélybe, ezzel kimondja, hogy legyen bármily művelt egy zsidó férfi, nem veheti el a legutolsó keresztény leányt sem. Ez a gyűlölet onnan eredt, hogy a zsidók falusi kiskereskedők voltak csak, akik izzorszával is foglalkoztak. De ma a zsidóság már óriási-lag megváltozott. E tekintetben Irányihoz csatlakozik.

Elnök öt percznyi szünetet ad. Szünet után

Holló Lajos fejtegeti, hogy az 1868-ik évi törvény nem hajtott végére; éppen azért a miniszter rendelte számos egyént foszt meg vallásától. Nem áll az, hogy a törvénynek nincs szankciója. — Ott van szankciója, ahol kimondja, hogy a törvényvel ellenkező minden eljárás semmis. — A törvénynek nem is lehet más következménye. A törvény nem hatolhat be a családok szentélyébe; a törvény csak odáig mehet, hogy kimondja, jogviszonyaiban minőnek tekinti a gyermeket. A törvény nem mehet addig, hogy hitágazatokat akarjon fölállítani egyes felekezetek számára, hogy kit tekintsen a hitfelekezet magáénak? Kérde a minisztert, hogyha ez a rendelet nem rendőri, akkor mi az, ami rendőri, mikor büntetőleg, rendőri felfogással avatkozik bele a családok életébe.

A miniszter azt mondja, hogy ő szerényen csak az anyakönyvek terén akar az államhatalomnak érvényt szerezni. Ez naiv kifogás. Hiszen a rendelet szövegében világosan ki van mondva, hogy ő egyesek vallását akarja visszaállítani az 1868. 53. t.-cz. 12. §-ának értelmében. (Helyeslés a baloldalon.)

Ova inti a házat, hogy megengedje, hogy a legszentebb jogot, a vallást és csa-

ládi élet terén a miniszter büntető szankciót alkalmazzon. Ne férjen a miniszter rendeletéhez a törvénytelenségnek gyanúja sem; ne csak kényszerjoggal, hanem belső igazsággal legyen magyarázható. Midőn állítólag egy hatalmas osztály tulkapásait akarják elhárítani, vigyázzon a ház, hogy ne kerüljön erre a veszedelmes lejtőre, hogy törvénytelen eszközöket alkalmazzanak. (Helyeslés balról.) Ők szabad levegőt kívánnak. Kicsinyes eszközökkel ezt nem érhetni el; csak nagy eszközökkel, amiket Irányi Dániel indítványozott. Csatlakozik hozzája. (Elénk helyeslés a baloldalon.)

Asbóth János Szívák határozati javaslata ellen foglalt állást.

Jogi és egyházpolitikai szempontból ugy az 1868. évi 53. t.-cikket, mint a febr. 26-iki rendeletet sérelmesnek találja. A miniszternek nem az volt a célja, amit tényleg elért, de ő várakozó állást foglal el, mert a miniszter törvényhozási intézkedéseket helyezett kilátásba a vallási béke helyreállítására céljából.

Ülés vége $1\frac{3}{4}$ órakor.

H i r e k.

Határidő:

Nov. 22. Iparos-íjúság Katalin bálja a saját helyiségeiben.

Nov. 25. 26. A honvédek utóellenőrzési szemléje a honvéd-laktanyában.

Nov. 26. Szeged szab. kir. város köztörvhat. biz. rendes közgyűlése.

Tiszti estélyek. Deczember 7. és 31-én. 1891-ik év január 13-án, február 3-án, márczius 5-én és április 6-án a Tisza-szálló nagytérképében.

Decz. 8. A szegedi dalárda III. köt. estélye a Tisza-szállóban.

— **A népszámlálás.** A jövő évi népszámlálás előmunkálatait tegnap teljesen befejezte a polgármesteri hivatal s erről jelentést is tett az országos statisztikai hivatalnak. Együttal kinyomtatva a város a 123 népszámlálási csoport összeállítását a kinevezett 123 számláló ügynök és 14 felügyelő névsorával együtt. Felügyelő-kül kinevezettek a belterületen: Abronovics Ede az I., Temesváry Imre a II., Pap Károly a III., Bieber Miklós a IV., Szegő Antal az V., László Béla a VI., Kunfi József a VII., Szakáll Lajos a VIII., Jungen József a IX. kerületbe; a külterületen: a) a Felső-tanyán: Kovács József a X., Vadász Lajos a XI., b) az Alsótanyán Molnár János a XII., Szabó József a XIII. s László Mihály a XIV. kerületbe. — Számláló ügynökök lettek az általunk már közöltéken kívül még a következők: a belterületen: Apró István, Mihalovics Dezső, Schneider Gergely, Bodnár Balázs, Szerényi Jenő, Waldner József, Csikós Dezső, Csikós Pál, Gulner József; a külterületen: Rév János, Rózsa Vincze, Zengei Ferencz, Fülöp Endre, Sziut József, Zsák Lajos, Gerhard József, László Lajos, Géczy Károly, Czimmer Lajos, Juhász Ágost, Nyári Lukács, László Kálmán, Bite Pál, Börcsök Adám. — Egyidejűleg fölemlítjük, hogy a polgármester a tanyai tanítóknak a népszámlálásnál alkalmazhatása tárgyában tegnap átirat Kovács Albert iskolaszéki elnökhöz. A tanyán ugyanis egypár szővivő gazda nem jó szemmel nézi, hogy a népszámlálás bár csak 10 napos tartamára is, a tanítók elvonatnak az iskolától. Azt hangoztatják s interpellálni is készülődnek, hogy ezáltal kárt vall a népnevelés. A tanyákon anélkül is alig 5—6 hónap csak a tanév s így csak káros lehet azt ezen tíz nappal is megrövidíteni. Ezzel szemben a polgármesteri átirat alaposan és terjedelmesen kifejti, hogy a külterületen kizárólag néptanítók alkalmazhatók ily fontos s bizonyos kvalifikációt kívánó munkára és hogy a népszámlálás tárgyában kiadott belügyminiszeri rendelet is határozottan kiköti, hogy a tanyákon a néptanítók végezzék az összeírást.

— **A kamarai titkárok választása.** A kereskedelmi és iparkamarai titkárok választásának kérdésében elvi jelentőségű határozatot hozott legközelebb a kereskedelmi miniszter. Egy konkrét esetben ugyanis kimondotta a miniszter, hogy a titkári állásra meghívásnak nincs helye s minden titkári állás csak pályázat útján tölthető be.

— **Élve eltemetve.** Élve jutott el oda Kis Gábor, a sirba, ahová halála után is ráért volna befeküdni. A szabadkai hataron történt ez a szomorú eset. A halasi kapun kívül sárga földet akart ásni Kis Gábor. Hogy jobb minőségű homokra tegyen szert, beleugrott egy gödörbe s onnan kezdte kaparni a gödör melletti domb oldalát. Földalatt állhatott a domhoz, mikor a barlangszerűen kikapart föld feje fölött leszakadt s őt eltemette. A lesüppedt földből kilátzott a szerencsétlen ember görcsösen összeszorított ökle. Hetivásárra menő szekerek vették észre a már holt ember földből kiemelkedő öklét. Testét kiásták. A halált csakis fulladás okozhatta, mert külső sérülés nyomain nincsenek rajta.

— **Ülések.** A szinügyi bizottság Szabados János h. polgármester elnöke alatt tegnap délután 4 órakor rendes heti ülést tartott, melyen a folyó ügyeket intézte el. — Az ujszegedvesresházi ármentesítő-társulat választmánya ma d. e. 10 órakor ülést tart Pálffy Ferencz polgármester elnöke alatt.

— **A szomszéd szennyezőse.** Még mindig mosogatja a szomszéd egyik szennyezőt, a közmunka-számadásnál leleplezett sikkasztási ügyet, mely, mint annak idején megírtuk, már emberéletet is kívánt áldozatul, az öngyilkos Vigh Zsigmond ellenőrt. A számbírálo bizottság ezen ügyben most fejezte be munkáját s Vörös Zsigmond s néh. Vigh Zsigmond számadásai ügyében a megejtett számvévi és feyelemi vizsgálat alapján következőképp állapította meg a nevezett számadók terhére esedékes összeget: 1875—1885. évi országos és városi közmunka-számadási hiány 4172 ft 55 kr.; az 1876—1881. évekről hiányzó gorzsai orsz. és városi közmunka-számadásnál hiány 1031 ft 40 kr.; a számadások elkészítésénél fölmerült költség 920 ft; a felfüggesztés folytán szükegetelt biztosítási költségek 63 ft 15 kr., összesen 6187 ft 10 kr. A számadások megvizsgálásáról szóló jelentést a számbírálo bizottság azzal terjeszté be a közgyűléshez, hogy a fenti összegben a számadók egyetemlegesen elmarasztaltassanak s a tanács bizassék meg az összeg behajtásával.

— **Az aldunai hajózás.** A szegedi hatóságot az aldunai Vaskapu-szabályozó vállalat a következőkről értesítette: Javában folyik a zuhatagokban lévő sziklák robbantása. Minthogy a vállalati hajók közvetlen a hajózási malomhoz vannak földlítettva, igen könnyen megtörténhetik, hogy a leusztatott hajók és tutajok, ha a hajózási vonalat szigorúan nem tartják be, a vállalati hajókba ütközhetnek, elszakíthatják a láncokat, kiszámíthatatlan károk történhetnek ez által, melynek emberélet is eshetik majd áldozatul. A legtöbb hajó és tutaj Szegedről és Pancsováról indul el; az aldunai Vaskapu szabályozó bizottság folkéri a szegedi hatóságot, hogy figyelmeztesse ezen veszélyekre és a szükséges óvatosságra a hajókat és tutajokat. Moldovától a Vaskapuig nem szabad a hajóvonaltól eltérni. Sűrű ködben ne induljanak el, szürkességben is kellő mennyiségű lámpával lássák el a hajókat és a tutajokat.

— **Tanulmányut.** Molnár Istvánt, a budai vinczellér-képezde igazgató-tanárát, a hazai gyümölcsészet tanulmányozása végett körutra küldötte ki a földmívelési miniszter. A szaktudós tegnap kezdte meg tanulmányutját s első sorban az Alföld gyümölcs-termelő helyeit keresi föl. Eljő Szegedre is, hogy megtekintse a szatmári gyümölcs-termelést.

— **Megölte a pöre.** Nemcsak a vagyont pusztítja el a pör, hanem némely esetben az életet is. Nagy-Rábéról írja tudósítónk: Különös öngyilkossági eset történt. Egy özv. Kalmár Józsefné, született Karvalyos Klára nevű vénasszony fölakasztotta magát a fia szobájában a mestergerendára. A mestergerenda tele volt pörös aktával. Ez a sok akta, végzés, sommás kereset kergette az elkeseredett vénasszonyt a halálba, aki folyton azt állította, hogy akármilyen igazsága volt, sohasem nyert meg pört; nemcsak, hogy mindig ő volt a vesztes, hanem az ellenfél perköltségeit is viselnie kellett. Fiának levelében azt írta: Óvakodjál a törvénytől, mert az urak olyan okosak, hogy a merő igazságot is rosszra tudják fordítani.

— **Lövöldöző gyerekek.** Legveszedelmesebb, de egyik legkedveltebb mulatsága az apró-cseprő fiuknak a lövöldözés. Lövöldöznek Flaubert-tel, pisztolyal, de leginkább gummi-puskával, szárnyas és négy lábú állatokra, ablakokra, de legnagyobb előszeretettel mégis az utcái lámpák üvegtábláit szeretik betörödni. A Pulcz tábornagy-utcában, amint beesteledett, folygújtatták az utcza lámpákat, mégis már lát órákor valóságos koromsötétség uralkodott az utcán s térdig érő sárban botorkáltak haza az emberek. A sötétséget lövöldöző gyerekek idezték elő, akik betörődésték az üvegtáblákat s a szél természetesen elfújta a lángot. A rendőrség most résen lesz s vigyázni fog a lövöldöző gyerekekre.

— **Rablóvilág.** Valóságos nagy mosogatás az, amit a rendőrség és csendőrség most Szeged vidékén véghez viszen. A törvényszéki fogház üres celláit a környéké válogatott gazembereivel népítik be. Talpig vasban behozták tegnap Vásárhelyről a szegedi kassza-lopás tetteseit: A két Dudás Jánost, Farkas Rozált és egy Oláh Jánost nevű hírhedt betörőt. Elfogták a zsványok orgazdját Sinka korcsmárost is. A főzinkos Farkas János idejekorán megugrott, azt hiszik, Romániába menekült. Említettük, hogy Molnár Elemér törvényszéki bíró Vásárhelyen időzik s erélyesen folytatja a vizsgálatot, a szegedi törvényszék által nem régen fölmentett bűnösök ellen. Tyll László csendőrfőhadnagy Vásárhelyen és Szentesen a károsultak névsorát összeállítja. Valószínű, hogy a régen elkövetett kiderítetlen bűnök tettesei Farkas János és társai, akik éveket töltöttek már fegyházban és börtönben.

— **Zóna a tisztavölgyi vasuton.** A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint december 1-ével a zónarendszerű személy- és podgyász-díjszabás a tisztavölgyi helyi érdekű vasuton is életbe fog lépni, mely naptól fogva tehát az említett vasuton a menetdíjknál tetemes leszállítás áll be.

— **Elfogott betörő-banda.** A szegedi csendőrök szervezett betörő bandát fogtak el Csátadon. A tizenhárom tagból álló banda tagjai csupa notorius emberek, két év óta rettegésben tartották a vidéket. Temesvárra kísérték őket, ahol most már a törvényszéki fogházban ülnek.

— **A Rózsa-alapítvány.** A Rózsa-féle városi alapítvány kamatai már 2000 fitra szaporodtak, tehát elérkezett azon idő, mikor ezekből a kamatokból az alapító-oklevél értelmében külön álló alapítványt kell tenni. A tanács fölhitva a Szabados János h. polgármester, dr. Lázár György t. főügyész és Fodor István biz. tagból álló bizottságot, hogy az új alapítvány tárgyában adjon véleményt és egyuttal mutassa be az alapító oklevelet.

— **Állatveszedelem.** Az alsótanyán néhány takonykóros lovat találtak. A főkapitány azonnal intézkedett, hogy a ragályos beteg állatokat pusztítsák el. Komoly aggodalomra nincs ok, mert a takonykór nem pusztít járványszerűen.

— **A csatorna-kérdés.** A szegedi háztulajdonosokat mélyen érdekli úgy került újra napirendre: a közcatornák költségeinek viselése. Tudvalevőleg még a kor-

mány-bizottság hatalmas csatornahálózattal látta el a várost, ennek a csatornahálózatnak költségeit illetőleg aztán egy külön szabályrendelet még 1885. évben akként intézkedett, hogy a csatornák építési költségeit a háztulajdonosok tartozzanak viselni azon arányban, amily hosszú házaik előtt a közcatorna. Így a házigazdák vállaira óriási teher nehezedett; a régi építkezések drágasága miatt ugyanis ezeknek a csatornáknak folyómétere majdnem 10 forintba került s így némelyik házra 2—300 forint csatornázási költség is esett. Mi sem természetesebb, minthogy a házigazdák csaknem egyhangulag perhorreskáltak ezt az új s szerintük jogtalan terhet, s midőn a csatorna-költségek behajtása végett a ménökség az adósok névsorát s illetkeik kimutatását a tanácshoz beterjesztette, ez pedig a behajtást elrendelte, — oly hatalmas áramlat keletkezett nyomban ezen teher ellen, hogy a behajtást tanácsosnak vélte a közgyűlés is felfüggeszteni. A kérdés tisztázása végett akkor a közgyűlés László Gyula szenátor elnöke alatt egy bizottságot küldött ki, melynek feladata volna ebben az égető ügyben a város és házigazdák érdekeinek lehetőleg összhangba hozásával véleményt adni és egyuttal a több tekintetben hiányos vagy czélszerűtlen csatornázási rendszabályzatot revidálni. A rendkívül fontos ügy tárgyalását tegnap kezdette volna meg ez a közgyűlési bizottság. László Gyula szenátor elnöke alatt össze is gyűlt néhány biz. tag: Obláth Lipót, Stelczel Frigyes, Csikós József, Szerkerke József s az ügy előadója, Magyar Endre v. osztálymérnök. Azonban részint mert nagy része távol maradt a bizottságnak, részint mert Tóth Mihály városi főmérnök, a kérdés legalaposabb ismerője, betegsége miatt úgy sem vehetett volna részt a tanácskozásban, — a bizottság ülését elhalasztotta s a főmérnök fölgögyulta után veszi tárgyalás alá az ügyet.

— **Csikótelep.** A földművelési miniszter, mint jeleztük, az összes hazai lőtenyészési bizottságokat is fölhitva nyilatkozatra egy csikótelep létesítése iránt. A csikótelep felállításának kérdését Szegeden csak deczember hó végén veszi meg tárgyalás alá a gazdaszék. Ebben, a lőtenyészésre rendkívül fontos kérdésben tehát Szeged még ugyancsak hátra van, szemben az Alföld nagyobb városaival, melyek közül pld. Debreczen már meg is állapította az új intézmény tervét, hatalmas csikótelep állítását rendelvén el a hortobágyi legelőn, 400 holdra, 200 kanca és herelt csikó befogadására. Az első csikótelepen tágas hodály s csikóslakás is lesz s berendezésének összes költsége 2500 fitra rug. A telepen egy-egy csikó után a legelő-adón kívül évenként 5 frt díjt szednek.

— **Vásárhelyi virilisták Szegedről.** H. M.-Vásárhelyt is most igazítják ki a legtöbb adót fizetők névsorát. A névsorban, melyet most tárgyal az ottani igazoló-választmány, Szegedről is szerepel két virilista: dr. Czukor Ignác és Patzauer Miksa.

— **A jövő agyagosai.** Az ungvári agyagipariskolának Szegedről is lesznek a jövő tanévre növendékei. Szeged városnak, mint ezen iskolának egyik alapítványt tevőnek, ugyanis joga van 3 fiát kitaníttatni ezen iskolában, az agyagipar finomabb ágaira. A várost már korábban föl is hitva a kereskedelmi miniszter, hogy ezt a jogát gyakorolja s küldjön tanulókat az iskolába. A tanács most már ki is jelölte a «jövő agyagosait», igen helyesen, három árva fiút a szegedi árvaházból: Sisa Jánost, Kibling Lajost és Martonosi Józsefet. Az árvákat a közgyám fogja elvinni Ungvárra.

— **Felfüggesztett jegyző.** A nagy-kikindai járás főszolgabírája, mint nekünk írják, Grób János pádói községi jegyzőt hivatalától felfüggesztette. A felfüggesztésre a jegyző nagyfokú hivatali rendetlensége adott okot.

— **A kofák bűne.** Nem az annyiféle variációkban megzengett kofanyelvek csatájáról van szó. Erről a régi bűnről hallgathat most a krónika, hanem a kofák másik régi bűnére, hogy t. i. a vevő közönségnek nem lelkiismeretesen mérik ki az árut, semmiképpen sem akar fátyolt vetni. Rainer József főkapitány. Dobszó mellett hirdeteti ki a törvényt Rainer főkapitány, hogy akinél rossz mértéket találnak, vagy akit rajtakapnak, hogy akár tévedésből is, nem jól mérik ki az általa eladott árut, 100 frtig terjedhető pénzbírsággal büntetettik.

— **Bölcsőde.** A nemrég alakult felsővárosi bölcsőde-egylet már elkészíté alapszabályait s tegnap be is adta Pálffy Ferenc polgármesterhez, hogy a hatósági jóváhagyás kinyerése végett azokat terjeszse föl a belügyminiszterhez. A bölcsőde kérvényét azonban pótlás végett visszaadja a hatóság, mert nincs kellőleg fölszerelve.

— **A hatalom.** Szép dolog is az a hatalom, különösen egy derék sertésvágó polgártárs kezében. A sertésvágó ezen hatalmának az állatvilágból számtalan áldozata van, ezt a hatalmat most át szeretné plántálni abba a világba, melyben emberek mozognak. Léven ő — így gondolkozott — sertésvágó mesterségén kívül városi képviselő is.

A hatalmas ember, aki tegnap megjelent a kapitányi hivatalban, ahova valami apró baj miatt hívták meg az egyik rendőrségi közeg följelentésére, elkeseredetten kiáltott föl:

— Legyen csak még egyszer választás, kibuktatom... Aki ezt meri velem tenni, arra én nem szavadzok.

Szerencsére küszöbön van a kinevezési rendszer s az efféle fenyegetőzésekkel már csak ez oknál fogva sem ijeszthet rá senkire sem a hatalmas ember.

— **A megyei közkórház.** A csongrád-megyei orvos-gyógyyszerész-egylet legutóbbi ülésében foglalkozott a csongrád-megyei közkórház ügyével és elhatározta, hogy annak létesítése érdekében épp úgy akcióba lép, mint ahogy azt annak idején egy közfürdő érdekében cselekedte. E végből az egylet bizottságot küldött ki, mely a napokban kereste föl ez ügyben a főispánt, ki előtt Götzl Bertalan dr. egyleti elnök tolmácsolta az egylet óhaját azon kérelemmel, hogy a közkórház eszméjét pártfogolni és annak létesülését elősegíteni kegyeskedjék. Zsilinszky Mihály főispán válaszában kifejezte a fölött való örömet, hogy az egyesület ily nemes czélra törekszik s ígéretet tett, hogy ezen törekvését a maga részéről mindenképpen kész támogatni, egyuttal azonban kíváncsúnak mondotta, hogy az egylet indítványa egészen konkrét alakban, írásban nyujtassék be a vármegyéhez. Ez meg is fog történni és így a vármegye törvényhatósága abban a helyzetben lesz, hogy már ez évi decz. havi közgyűlésén behatóan foglalkozhat ezen nagyfontosságú kérdéssel s így rövid időn megvalósul az eszme és fölépül a vármegye közkórháza.

— **Talált tárgy.** A budapesti-sugárutón diszhimzéseket találtak. A tulajdonos Koczor János alkaptány hivatalában jelentkezhetik.

S z i n h á z.

Hamlet.

A tegnapi klasszikus est, mondhatni, fényes volt.

Jelentékeny sikert aratott a társulat drámai személyzetének két jeles, fiatal oszlopa: Molnár László és Arday Ida.

Olyan minden szenvelgés nélkül való, nagyszabású tragikus jellemek művészi alakítására termelt színésze kevés, vagy nyilván egy sincs az új nemzedéknek, mint Molnár.

Hamletje egészben művészi magaslaton mozgott. A beható tanulmány eredményeként jelentkezett élet- és hévteljes já-

tékában a helyes beosztás, a hatás fokozatos emelkedésének ezen általános kulcsa.

És így nem csupán a nemes tanuló ifjúság felbuzdulásának tudható be, hogy annyi tapsot aratott nyílt jelenésekben és felvonások végén, amennyit rég nem kapott színes a szegedi hűvös színházban.

Arday Ida ugyan kevéssé légies teremtés Oféliának, mindazonáltal erős intelligenciája s finom ábrázoló-képessége kivált az örülni jelenetben fényesen diadalmaskodott a természetes nehézségeken. Felzúgó tapsvihar jutalmazta.

Poloniust Makó, Horációt Réthy alakította művészi gondnal.

A rendezés, például a temetői jelenetben, kifogástalan volt.

Szép Heléna. Ma Offenbach mester egyik legbájosabb, legdallamosabb operetteje kerül színpadra, melyet főleg a szegedi közönség figyelmébe ajánlani.

VÁROSI SZÍNHÁZ.

Évadbérlet 52.

Havibérlet 22.

Szombaton, nov. 22-én

SZÉPHELENA.

Nagy operette 3 felvonásban. Írták: Meilhac és Halévy. Ford.: Evva Lajos. Zenéjét szerz.: Offenbach I.

SZEMÉLYEK:

Páris, Priamus király fia	Hunfi
Menelausz, Spárta király	Sziklay.
Heléna, felesége	K. Pálfi Nina.
Agamemnon, a királyok király	Fóris.
Orastes, fia	Pogány J.
Calchas, Jupiter templomának főpapja	Makó.
Achilles	Juhász.
1-ső Ajax, Salamis király	Fenyéri.
2-ik Ajax, Lokria király	Mezei.

Kezdeté 7 órakor. Holnap délután 3 órakor gyermek- és népeledés fél helyárrakkal: **Fegyverek,** este 7 órakor rendes helyárrakkal: **A tót leány.**

Irodalom.

Szegedi tudományos könyv. Meglepő szép kiállítású mű hagyta most el a sajtót. Szekrényi Lajos hittanár «A bibliai régiség tudomány kézikönyve» című vaskos kötete. A terjedelmes, nagy apparátussal készült tudományos munkának egyelőre csak megjelenését jelezzük, bővebb ismertetésére még visszatérünk. E kötet a szerző tulajdona s 2 fűt 40 kr-ával kaphatók Endrényi testvérek könyvkereskedésében.

A kántor orra spirituszban.

Utazik elváltak egymástól, — a kántor, miután végrehajtották örökre rajta az operációt, ment vissza a falujába, itt hagyva egyéni mivoltának legkiemelkedőbb részét, a holló-szerű orrt, mely végén a paprikavörös tompa csimpókkal belekerült a spirituszos üvegbe.

Amit a kökényesi hívek negyedszázadon át bámultak, mindenféle ájtatosságok és isteni tiszteltek alkalmatosságával, ami főképpességét képezte egy férfinak, a kökényesi him csalógnának, a kiváló tősztozonak, szenvedélyes kortesnek, lenyesetett, mint az élőfárl a korhadat ag s a férfiúi ékesség nyomorult spirituszos üvegbe került, hogy legalább így mentessék meg a romlandóságtól.

A válás meghatározó volt. A kántor könyezett, csupa nedves lett egész arca, meg akarta dörzsölni orrát is, de haj, az már ott volt a doktor ur üvegsekreényének legközepén spirituszban. Arról volt szó, hogy most neki az orrától örökre, mindörökre

válni kell. E pillanatban elfacsarodott a szíve s arcán a véghetetlen keserűség kifejezésével állott ott s nézte, nézte azt a drága testrészt, mely oly jeges nyugalommal uszkal a folyadékban.

— Uram, — vigasztalta a tudós doktor, — legyen ön férfiú.

— Meghasad a szívem. Milyen orr volt ez uram! Egyszer megéreztem egy rablóbanda szagát félmér földnyírról. Nem volt az a vizsla, melynek kifejlődtebb lett volna szaglása. Esküszöm, ha vadászni mentem, kutyára sem volt szükségem. Föltétlenül megbizhattam az orromban. S most?

A fájdalom elfojtotta szavait. A herkules-erejű ember sirt, mint a gyermek. Aztán kezét nyújtva a doktornak, elbucszott tőle.

— Viselje gondját doktor ur . . . Ha valami baja lesz! . . . Nem lehet tudni semmit. Legyen résen doktor ur.

— Nyugodjék meg uram. Célszerűbb lesz, ha én viselem gondját volt orrának; ha elvinné magával, fölújulnának a gyötrő emlékek . . . Sok vért vesztett, kerülni kell mindent, ami izgalmat okozhat.

A kökényesi kántor még egy lemondást tekintet vetett orrára, aztán eltűnt.

Két hét múlva, az orvos expresszlevelet kap Kökényesről. A kántor írta.

«Uram! Megpróbáltam lemondani, mindhiába. Vágyom, szenvedélyes szeretettel vágyom az orrom után. Meg fogja érteni e gyöngéd vonzalmat. Az az orr, ötven évig, — értse meg uram, félszázadig, — két arczom határán a kiemelkedő csúspontot képezte. Mi volt nekem ez az orr ötven esztendeig, azt el nem mondhatom. De érzem, hogy nem tudok nála nélkül el-lenni. Küldje vissza, az istenre kérem, itt fogom eltemetni kertem közepén, kis sírdombján virágokat tenyésztek majd s ha az orromat nem hordhatom, viselni fogom kabatom gomblyukában a poraiból fakadt virágokat.

Bánatos üdvözléssel

Kuczora Árpád,
kökényesi kántor.

Törvénykezés.

Othello asszonyság.

Othello asszonyságnak a legidősebb fia tizenhat éves, ő maga több mint kétszer annyi idős, közel van életének deléhez, arca rózsái is elhervadtanak már, de szívében még mindig tavasz van, melyben nyiladoznak a szerelem virágai. Az élete delén álló urnő szíve kies tavaszának gyönyöreit egész teljében egyedül K. ur élvezte, ki megesküdött a kállya mellett, ahol folyton süteményeket melegítettek, vagy almákat puhítottak számára, hogy hű lesz az emberi élet legvégső pillanatáig és apa helyett apja lesz a négy gyermeknek. Szóval K. ur fölesapott háziurnak. Elvezte mindazon jót, amivel a szellemes szívű urnő, továbbá az engedelmes gyermekek csak körül tudták venni. Ugy élte világát K. ur, mint valami török basa. — Hanem a gyönyölet nem tartott sokáig. Megbontotta közöttük a békét a karsu nyaku boros üveg, melyből K. ur sürün töltögetett poharába. Részegen járkált haza, de fennvirrasztva várta a szerető és a négy gyermek. Valamennyien föl voltak fegyverkezve. — Ő nagysága saját körmeivel fenyegette az ittas férfiú ábrázatát, a gyermekek kezében mindenféle ütőszerszám volt, bot, seprényél, nyújtófa és egy kard, mely hajdan a gyermekek igazi és most már megboldogult apja oldalán csüngött. Ezt a kardot a legnagyobb fiú, Lupi vette a keze ügyébe s a nem igazi, de sőt hamis apán két-

szer-háromszor oly erősen sújtott végig, hogy az vértől elborultán omlott össze.

K. urat lepedőbe göngyölték, aztán végignyújtották az ágyon, ahol, miután az orvosok összevarták az éles karddal okozott folytonossági hiányokat, néhány napig kellett feküdni. Mikor K. ur kimenekült az ágyból, legelső dolga volt elrohanni a fenytő járásbíróhoz.

Az asszonyt vádolta. Az asszonyt, aki féltékeny volt rá. A saját szavai szerint.

— E nő rám rohant, mint ölyv a galambra.

A galamb egy negyven-ötven éves potrohósbácsi, aki félkezével ágyon üthetne akárkit. A «galamb» folytatta:

— E nő valóságos Othello. Ugy akart velem elbánni, mint Othello Desdemónával.

Szerencsére zárt ajtók mögött folyt a tárgyalás s e nagy mondáson nem volt, aki hangosan kacagjon.

Villogó szemekkel állott mellette a nő, mint valami boszuálló Cherub.

— Nem az élete kell, mit érnék azzal, de a fülét szívesen leollóztam volna.

K. ur megrettenve kapott a füléhez, mely az ijedségtől vérvörös lett és összezsugorodott.

K. ur ügyvéde: Krikka Gusztáv, több mint ötnegyed óráig beszélt. Bizonyította, hogy a nő volt az, aki mint valami nőstény oroszlan megrohanta és megsebesítette K. urat, a fiú föl sem bírta emelni a kardot. Az asszonyság hiába akarná magáról elhárítani a bűnt, nem hiszi senki.

Othello asszonyság védelmét Cserő Ede dr. ügyvéd vállalta magára és sikerült neki beszéde folyamán a bíróságot meggyőzni a nő nem büntethető voltáról, aminek aztán az asszony fölmentetése lett a következménye.

Táviratok.

Miniszterek tanácskozása.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Bécsből távirják: Baross Gábor kereskedelemügyi miniszter és Baquhélem, osztrák kereskedelmi miniszter, az osztrák és magyar Lloyd kettéválasztása ügyében, ma két óra hosszat tanácskoztak.

A károlyvárosi püspök meghalt.

Zágráb, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Zsivkovics Teofán, károlyvárosi püspök meghalt. Hatvanöt évig élt, halála részvétet kelt egész Horvátországban.

A Koch-féle oltószér Budapestén.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A rókuskórház igazgatója, Müller Kálmán dr., holnap érkezik meg Berlinből nagyobb mennyiségű oltóanyaggal, melyvel hétfőn már megkezdí tuberkulózis elleni beoltásait.

Bethlen miniszter Aradon.

Arad, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Gróf Bethlen András földmívelési miniszter holnap ide érkezik.

Halálozás.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Dr. Sztojkovics Péter volt országgyűlési képviselő 73 éves korában Zomborban meghalt.

Vilmos császár beszéde.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Berlinből sürgönyzik: Vilmos császár az

ujoncok előtt beszédet mondott, nyilatkozva: A külső helyzet békés, de bent az országban harcolnunk kell oly ellenség ellen, melyet csak kereszténység alapján győzhetünk le. A császár ez a nyilatkozata nagy feltűnést keltett s különféle magyarázatokra ad alkalmat.

Gyilkosság a dunakeszi plébánián.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A főváros környékén újabb gyilkosság történt. Az éjjel Révész István dunakeszi fiatal plébános lakásába hatoltak be rablási szándékkal a tettesek. Bernát Andrásné gazdasszonyt félholtra verték. Rabolniok nem sikerült, mert a plébános több lövést tett s ez elriasztotta őket. A váci csendőrség erélyesen nyomozza a tetteseket, de mindeddig nem akadt rájuk. A félholtra vert gazdasszony aligha marad életben.

Az «Egyetértés» székhelyi távirata.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A budapesti bünyefitő törvényszéknél ma délelőtt tartották meg a végtárgyalást Györfly Józsefnek, az «Egyetértés» belső munkatársának bűnyűgyében, kit a törvényszék távirati titok megsértésének vétsége miatt helyezett vád alá. A bíróság a délután fél három óráig tartó tárgyalás befejeztével a vádlottat fölmentette a terhére rótt cselekmény alól. És tette ezt azzal az indokolással, hogy a vádlott terhére rótt cselekmény államtitok és nem magántitok megsértése.

A közbíró képviselője 327. §. alapján kérte a vádlott elítélését. A védő, miután egy ízben az elnök rendreutasítását magára vonta, kérte védeneczenek fölmentését. Az ügyész viszonzválasza után a törvényszék meghozta ítéletét s ezzel Györfly Józsefet, az ellene emelt s a btk. 327. §. 2-ik szakaszába ütköző vétség vádjára alól fölmentette. — A törvényszék bebizonyítottak vette, hogy a szóban forgó távirat állami táviratot képezett, a melynek titkának megvédelme az illető hivatalnokokra tartozott. A hivatkozott szakasz második bekezdése pedig magántitkokra vonatkozik s ezért a vádlottakat föl kellett menteni, habár az indokolás szerint a terhére rótt cselekményt nem is tartja valami dicséretre méltónak. A közbíró és a magánvádló képviselője főlebbelést jelentett be.

Nihilista merénylet Párisban.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A Seliverstov orosz tábornok meggyilkolásával vádolt Padlevszki aligha menekült el Párisból, hanem valószínűleg ott rejtőzködik honfitársainál. A hírhedt pétervári harmadik osztály negyven titkos rendőre már utban van Páris felé a nyomozások folytatása végett. Padlevszkit Ausztriában három évi börtönre ítélték. Hir szerint a francia kormány elhatározta, hogy az orosz menekültek egy részét, köztük Mendelssohnt, kiutasítja.

A megsértett német lobogó.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Nizzából sürgönyzik: A czirkusz tegnapi előadásán egy ember, kinek Ricciotti Garibaldit kellett volna ábrázolni, letépte a német lobogót. A német konzul azonnal a czirkuszba ment, kiadatta a letépt lobogót, aztán panaszt tett a prefektusnál. A vizsgálatot megindították. Az «Il Pensiero» című szeparatista lap ez alkalomból hevesen megtámadta az eset előidézőit. E miatt a lap szerkesztője és egy olasz lap levelezője közt verekedés támadt.

Koch tanár Berlin diszpolgára.

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A Berlin városi képviselőtestület — mint egy berlini távirat jelenti — tegnapi gyűlésében Koch tanárt egyhangulag Berlin diszpolgárává választotta és elhatározta, hogy az állami klinika elkészültéig rendelkezésére bocsátja Kochnak a szükséges helyiségeket és gondoskodni fog róla, hogy az új gyógykezelés áldásában minél többen részesülhessenek.

Közzgazdaság.

A buzaárak hanyatlása.

A pénzügyi krízis még mindig nem ért véget és ennek nyomozó hatása alatt drágul a pénzkamatláb, minek következtében drágább a spekuláció és esnek a gabonaárak a mérvadó külföldi gabonapiacokon, az egy német piactól eltekintve. Nálunk általános kedvetlenség uralkodik, nincs vállalkozási kedv, az üzlet ennek következtében rendkívül vontatott és az árak kezdenek lassankint morzsolódní.

Malmaink panaszkodnak lisztkészleteik gyarapodása fölött és mivel buzakészleteikkel huzamosb időre kijönnek, absolute nem akarnak vásárolni és csak tulajdonosok mérsékelt kínálatának köszönhető, hogy az árak habár gyengén, de tartották magukat.

Van azonban még kilátás az üzlet, illetőleg az árak javulására. Az első föltétel mindenestre a pénz árának olcsóbbodása, ami azonban ezidőszent még problematikus. A másik föltétel a hozatalok csökkenése, ami e hó végével, mikor a hajózás megszűntetetik, biztosan várható.

A budapesti gabonatözsderől.

— Nov. 21. —

Buzát gyengén kínáltak, a vételkereslet élénk, az irányzat szilárd volt és 20,000 mm. kelt el.

Készbuza 1½ krral magasabb.

Határidő üzlet.

Déli tözsden:

Buza őszre 1891.:	7.90
Buza tavaszra:	8.07
Tengeri májusra 1891.:	6.30
Zab tavaszra:	7.37
Repcze:	13.60

Esti tözsden:

Uj buza 1891. őszre	7.90—7.92
Buza tavaszra:	8.06—8.08
Tengeri máj. — jun.-ra 1891.:	6.28—6.30
Zab tavaszra:	7.35—7.37

A budapesti terménytözsderől.

Terményekben mérsékelt volt a forgalom. Zsirú nyugodtabb. Táblásszalonna 45.50, 3 drbos 46—46.50, boszniai szilva 100 drbos 16½, szerb szokványáru novem-

berre 15.50, 100 drbos 16, boszniai 100 drbos deczemberre 16.25, 85 drbos decz.-re 16½, szerb tranzító szilvaiz 24.50—25 forintont kelt.

A budapesti értéktözsderől.

A kedvezőbb külföldi hírek lényegesen szilárdították a tőzsde irányzatát. A játékpapírok és a járadékok erősen emelkedtek, a közlekedési értékek szilárdultak. A helyi piac: élénkebb volt, a bányabank és közuti részvények emelkedtek. A valuták változatlanok. A forgalom gyarapodott.

Délutáni zárlat:

Osztr. hitelrészvény	297.20—297.30
4½ aranyjár.	101.45—101.50
Magyar hitel.	351.25—352.25
5½ papírjár.	99.30

Esti zárlat:

Osztr. hitel.	297.30
4½ aranyjár.	101.50

Kőbányai sertés-keresk. csarnok jelentése.

1890. nov. 21.

Az üzlet szilárd.			
Magyar, urasági, öreg, nehéz	42.—	frtől	43.— frtig.
» » fiatal, »	—	»	44.— »
» » közép.	44.—	»	44.50 »
» » könnyű	44.—	»	45.— »
» közönséges (szedett) nehéz	—	»	— »
» » közép	43.50	»	44.— »
» » könnyű	42.50	»	43.50 »
Szerbiai nehéz	42.50	»	43.— »
» közép	42.50	»	43.— »
» könnyű	41.—	»	41.50 »

Sertéslétszám: Nov. 19-én volt készlet 103,478 drb, 20-án felhajt. 1037 db, elszállított 3065 drb, maradt készletben 101,450 drb sertés.

REGÉNY.

ASSZONY NÉLKÜL.

— Eredeti regény. —

Írta: KEMECHEY JENŐ.

33

(Folytatás.)

Tudok én ifjakat nevelni. Igenis, ki fogom nevelni a gyermekem számára. És ha meg lesz a házasság: az az asszony se fog többé gyanusítani.

Inasa a két ur megjöttét jelentette be.

— Kérem az urakat a szalonba.

Sietett fogadni.

Az egyik ur salon-mässig volt öltözködve. Csak éppen inge gallérján volt függőlegesen, mellén vízszintesen és mansettáin ferde vonalakban a kék stráf.

A jobb szeme fölött viselt monoklit és kürtő kalapja úgy futott össze a felületnél, mint a régi huszár csákók, majdnem hegybe végződött.

Ez volna Bélyi Béla?

A másik a tartalékos huszárhadnagy volt, plain parade. Nadrágja zsebéből egy tömeg drága-köves arany zsuzsu fitygett ki.

A huszár kezdte a társalgást.

— Fejér Dénes urhoz van szerencsénk?

— Szolgálatjukra uraim.

— Én Nagysebesi Kapor Diodor vagyok.

— Nevem Alsó és felsőbélyi Bélyi Béla.

— Bélyi Béla?

Ezt a kérdést Dénes tette föl és Bélyi Bélához sietett, jobb kezét nyújtván a fiatal embernek.

— Igazán örvendek. Sziveskedjenek helyet foglalni. Parancsolnak velem?

A huszár vette át a szót. Leült Dénessel szemben, feszélyezés nélkül vett ki a

szivartartóból egy papírszivarkát s míg rágyújtott és füstölt, fogai közül beszélt.

— Röviden Fejér ur, lovagias ügyben jöttünk.

— Ah!

— Illméri Hosszu Géza ur és barátunk megbízásából.

— Csak nem?

A huszár nagyot fujt Dénes felé, aztán Bélyre tekintett, olyan arczzal, mely ezt látszott mondani: gúnyolódik ez a káka-beli latájner? No várj. Majd elhallgatsz mindjárt. Ujból Déneses fordult.

— De sőt igen. És szabad figyelmébe ajánlanom, uram, hogy megbízómat sértegetni nem engedhetem.

Dénes csodálkozva és boszúsan nézett a huszárra:

— Sértegetni? Ki sérteget itt?

— No, mert azt gondolom, hogy ez

a «csak nem» annyit jelent, hogy ön csodálkozik és kételkedik a fölött, hogy felem egy erős sértésért lovagias uton kér elégtételt. Ez valóban sértésként hangoznék.

Dénes fölállott. A mult esti izgatottság idegessé tette.

— Hagyjuk ezt uraim. Szíveskednek talán Hosszu ur szándékát tudatni velem.

Most Bélyi Béla szólott:

— Tehát uram, Illméri Hosszu Géza ur szavait ön ostobaságnak deklarálta s kicsinylőleg nézett végig rajta.

(Folytatása következik.)

Vizállás.

1890. évi november hó 21.

Tokaj + 0.78. Szolnok + 1.47.
Csongrád + 1.47. Szeged + 1.92. T.-Be-
cse + 1.40. Arad, — 0.62.

Időjárás.

Szeged, nov. 21. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. 700 +	Hőmérsék Celsius	Légnyomás- sug. %	Felhőzet 0—10	Szél iránya és erőssége 0—10	Csapadék 24 óra alatt mm.	Jegyzetek
55.3	4-6	94	9	Ny ₈	1.9	Légnyomás süllyedt, hőmérsék emelkedett.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárás-jelentése:

Budapest, nov. 21. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Budapestben a megelőző nap legnagyobb hőfoka +6°, legkisebb +3° Cels.

Kilátás: Élénk északnyugati szelek mellett változóan felhős, enyhe és esős idő várható.

Felelős szerkesztő: Lipesey Ádám.

Kiadótulajdonos: Endrényi testvérek.

!! NINCSTOBBÉ KÖHÖGÉS !!

Mell- és tüdőbajokban szenvedők részére

dr. med. Fáykiss
szepesi kárpáti

GYÓGYFÜKIVONATA

1 üveg haszn. ut. 75 kr.

BONBONCZUKORKÁK 1 doboz 35 kr.

THEA 1 csomag . . . 50 kr.

1 kis . . . 25 kr.

20 év óta legjobb sikerrel használva köhögés, rekedtség, hurut, hökhorut, influenza, szájmellúség, lélekresei akadályoknál, oldalszorásnál, idült hökhorutnál, tüdőgyulladásnál. — Kapható magánál a készítőnél: **Fáykiss József** gyógyszerárban a «Nagy Kristóf»-hoz Budapesten, továbbá Turók Józsefnél, Király-utca 12. szám, Thalhammer és Seitz és Kochmeister F. uraknál.

481 **SZEGEDEN:**
Barcsay Károly és Keresztes Sándor («a Kigóhoz») gyógyszerész uraknál.

ÁLLVÁNYOK ELADÁSA.

Jó karban lévő

BOLTI BERENDEZÉS

jutányos áron eladó.

Tudakozódni lehet

KISS ARNOLD

536—2—2

vászonkereskedőnél.

Robes Confections

MAISON OLGA EDELMANN

Wien, I. Spiegelgasse 23.

Ajánlja

ruhakészítési műtermét

hol a

VALÓDI ANGOL COSTÜMÖK,

báli és estély-öltözékek,

Mantillok és Jaquettes

a legegységesebb kivitelben kaphatók.

Kívánatra kelme minták a kivitelvázlattal, melyeken minden kivitelű késztoiletnek ára található, ingyen és bérmentve küldetnek. 531-12-2

Endrényi Testvérek

könyvkereskedése **SZEGEDEN**, Klauzál-tér.

AJÁNLJÁK DUS RAKTÁRUKAT

1891-dik évi naptárakból,

ugymint mindennemű

szak-, heti-, napi előjegyzési,

valamint kis és nagy

FALI- és TÁRCZANAPTÁRAKBÓL

a legcsinosabb kötésekben.

Ajánlják továbbá gazdag raktárukat a magyar és külföldi irodalom termékeiből,

ugymint:

klasszikus diszművek, szépirodalmi s imakönyvekből

a legdiszesebb kivitelben.